

[Fuglsang.]

imperialistisk magt, og som tidligere marxist kan han heller ikke være i tvivl om, at når England går ind for en bestemt politik, sker det i landets egne interesser, og for England er handelspolitik og økonomisk magtpolitik udelelige, og de syv er et redskab i Englands handelskrig og kamp for at bevare sin økonomiske magt.

Med hensyn til vor handel er det jo ikke sikkert, at vi i længden fortsat vil stå lige så frit over for de seks hvad angår vor landbrugseksport og vor industrieksport, som vi hidtil har gjort, eller at de oversøiske lande roligt vil se på, at der diskrimineres over for dem ved, at europæiske stater slutter sig sammen i handelsblokke; men jeg skal ikke komme nærmere ind på disse ting, for det er nemlig ikke mig, det ærede medlem diskuterer med, det er det ærede medlems egen fortid, og herom kan det ærede medlem læse en del i de gamle tidender her nede langs væggen. Her kan han læse om, hvilken tillid eller rettere mangel på tillid til England som imperialistisk magt, der tidligere har præget det ærede medlems egen tankegang. Han kan læse om, hvad blokdannelser betyder, om disses sammenhæng med militære planer, og her vil det ærede medlem kunne finde sit eget svar på det spørgsmål, han stillede mig om Danmarks evner til at stå på egne ben og om mulighederne for at finde nye afsætningsområder, også mulighederne i den socialistiske verden.

Vi kommunister har ikke ændret vor opfattelse, og diskussionen i dag har ikke givet os grund til det. Vi mener stadig, at det tjener Danmark bedst at holde sig uden for stormagter og militærblokke. Vi mener, at situationen er så alvorlig, at alle positive kræfter bør samles om en politik, der i den nuværende afgørende situation sikrer vor selvstændighed og handlefrihed. Det mener vi sker bedst ved en politik, som vi ønsker folketingets godkendelse af ved tilslutning til følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget afviser planerne om Danmarks indtræden i såvel fællesmarkedet som de ydre syv, der er de store monopolvers værktøj til skærpet handelskrig, udtaler det,

at Danmark må udnytte alle muligheder for såvel at bevare de nuværende markeder som at udvide og udbygge vor samhandel med tredjeland — herunder de oversøiske lande — og i overensstemmelse med Nordisk Råds enstemmigt vedtagne rekommandation med den socialistiske verden, og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu af det ærede medlem hr. Fuglsang fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Også dette forslag om overgang til næste sag på dagsordenen indgår nu i den fortsatte forhandling.

Aksel Larsen: Mens det endnu er i frisk erindring, er det vel hensigtsmæssigt, at jeg siger et par ord til det ærede medlem hr. Fuglsang, som havde så mange bemærkninger til mig. Han kaldte mig til orden, han gav mig gode råd, han sagde, at hvis jeg kunne vænne mig til at lytte efter, hvad folk sagde, ville det lette situationen en del.

Jeg var lidt forbavset over bemærkningen, men så hørte jeg begrundelsen. Det ærede medlem hr. Fuglsang bedyrede, at han havde minsandten ikke i sin tale her sagt, at vi burde have folkeafstemning om den sag, vi diskuterer i dag. Ja men jeg har heller ikke i min tale påstået, at det ærede medlem hr. Fuglsang i sin tale har nævnt ordet folkeafstemning. Jeg har sagt det, som er rigtigt, at venstre og kommunisterne har gjort sig til talsmænd for folkeafstemning om det spørgsmål, vi behandler her. Det er rigtigt. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har på Dannerhøj mødet talt om folkeafstemning, og kommunisterne har talt om folkeafstemning, ikke det ærede medlem hr. Fuglsang her; det har jeg aldrig sagt. Hvis det ærede medlem hr. Fuglsang ville vænne sig til at lytte, ville det lette diskussionen her en del.

Nej, men her står jeg med Land og Folks ledende artikel for tirsdag den 7. juli. Jeg beder om tilladelse til at citere en enkelt sætning:

„Spørgsmålet er imidlertid så vidtrækkende, at den folkeafstemning, som